

428 Tyś nas w swej Opatrzności miał

1. Tyś nas w swej O - patrz - noś - ci aż do - tąd, Bo - że, miał.

Tyś nam wśród prze - ciw - noś - ci sku - tecz - ną po - moc dał.

A bac - nie gdy śle - dzi - my ko - le - je na - szych dróg,

w po - ko - rze rzec mu - si - my: ła - s - ka - wym był nam Bóg.

1. Tyś nas w swej Opatrzności
aż dotąd, Boże, miał.
Tyś nam wśród przeciwności
skuteczną pomoc dał.
A bacznie gdy śledzimy
koleje naszych dróg,
w pokorze rzec musimy:
łaskawym był nam Bóg.

2. Odwieczny, za te dary,
o, któż by nie chciał Ci
wdzięczności nieść ofiary
przez wszystkie życia dni?
Któż nie miałby ufności,
rzucając w przyszłość wzrok,
że nas w swej Opatrzności
chcesz mieć i przez ten rok?

3. Daj, Ojcze, Ducha swego i wspieraj mocą swą.
Chciej ustrzec nas od złego i pokrzep wolę mdłą.
Niech Twoja Prawda wszędzie rozprasza błędu mrok,
niech nam pociechą będzie przez nowy życia rok.